

zultate. Uspjehu cijele večeri pridonijeli su slušatelji, koji su dupkom napunili dvoranu Muzičke škole »F. Kuhač« i srdačno podržali mlade talente te ih nagradivali burnim pljeskom za njihovu neposrednost i muzikalnost.

Drugi dan je bio Koncert studenata Muzičkih akademija. Nastupili su: Zoran Jakovčić, violina II godina, Akademija umetnosti — Novi Sad, (Marina Jašvili); Slobodan Fio, violina II godina, Muzička akademija — Zagreb, (Martin Barić), Stanislav Knežević, violina IV godina, Muzička akademija — Sarajevo, (David Kamhi); Darko Milojević, violina IV godina, Fakultet muzičke umetnosti — Beograd, (Lazar Marjanović). Glasovirska pratnja: Đura Rajković, Robert Andres, Ljiljana Pečanac i Nada Kecman. Skladatelji: Čajkovski, Ysaye, Grieg, Mozart, Manojlović i Šostaković. Dok su na prvoj večeri pojedinci više odskočili u svojim dometima u pogledu na tehniku i interpretaciju, od navedene četvorice svi su bili uglavnom podjednaki i teško je reći tko bi od njih mogao zauzeti prvo mjesto na koncertu. Naime, sve sastavnice u cjelokupnoj izvedbi nisu bile potpuno usklađene u svakoj pojedinoj ličnosti, tako da je tijekom izvedbe bilo i neujednačenih mjesta, kao i diskutabilnog stilskog pristupa nekim djelima. Ipak je na kraju opći dojam bio da se mladi umjetnici s velikim osjećajem odgovornosti pripremaju za svoje zvanje u težnji da bi bili što dorećeniji i što bliže idealu violinista-virtuozna odnosno solista.

Treće koncertno veče bilo je izuzetno po kvaliteti. Bio je to solistički koncert na kome su se predstavile Ksenija Janković, violončelo i Nada Kecman, glasovir, obje iz Beograda. Ksenija Janković gotova je umjetnica koja zna što hoće i to umije reći na način velikih umjetnika. Već sam koncertni raspored govori je o njezinu izražajnom rasponu: J. S. Bach, F. Schubert, D. Pejačević i I. Stravinski. U stilskim različitostima mlada je umjetnica pokazala veliko znanje, bilo u pogledu tehničke spreme ili produhovljene interpretacije, tako da se ona upravo poigrava na svom glazbalu odakle proizlazi glazba zvukovno krepka, raspjevana, na mahove eterična nasuprot čvrstoći i sve se to slijeva u jednu cjelinu odakle progovara doradena umjetnička ličnost. Bilo je to nezaboravno veče i slušatelji su iznudili i dodatak koji je također bio na visini svega ostalog. Nada Kecman je pouzdano i znalački surađivala kako to već mora biti kod sonata odnosno suita što su također pisane u stilu sonate, u ravnopravnosti obiju dionica.

Četvrto i završno veče bio je nastup trojice solista uz simfonijski orkestar zagrebačke Muzičke akademije, Zagreb, (Josip Klima), izvela je *IV koncert za violinu i orkestar* I. M. Jarnovića. Vrlo lijepim tonom, sigurnošću u nastupu i s razumijevanjem djela mlada je umjetnica ostavila dojam violinistice koja mnogo obećava ali već i sada dosta daje. Aleksandar Ivić, IV razred Muzičke škole »Blagoje Bersa«, — Zagreb, (Kristijan Petrović), predstavio je *Španjolsku simfoniju za violinu i orkestar* E. Laloa. Iako tehnički dobro svladana, izvedba je bila u donekle suzdržanom tonu, pri čemu se mjestimično gubio sjaj ovog inače blještavog djela. Mateja Marinković, student II god. Akademije umetnosti — Novi Sad, (Dejan Mihailović), bio je najzreliji na koncertu, iako je u pogledu tona bio također mjestimično suzdržan. Posjeduje solidnu tehniku i smisao za predavanje s pravilnim fraziranjem. Orkestar je dobro pratio mlade soliste premda je kojiput bio prejak u odnosu na zvukovnu ravnotežu između solista i pratnje. Ovim koncertom završio je VI Memorijal Franjo Krežma, koji je osim četiri koncertne večeri imao drugi dan priređen i »Okrugli stol« na kome se raspravljalo o problematici violine i violinista.

Glavni sadržaj »Okruglog stola« činila su četiri referata: *Karakteristike i specifičnosti suvremene jugoslavenske violinke pedagogije*, — Dejan Mihailović, docent Akademije umetnosti — Novi Sad; *Svestrano poznavanje učenika kao preduvjet za odgoj i obrazovanje mladog muzičara-violinista na osnovama jedinstva njegovog muzičkog i tehničkog razvoja*, —

Dejan Marković, profesor Muzičke škole »Josip Slavenski« — Beograd; *Problem deficitarnosti odgoja gudačkih kadrova* — Zlatko Stahuljak, honorarni docent Muzičke akademije — Zagreb; *Učešće muzičkog pedagoga u formiranju kompletne ličnosti budućeg violinista*, — Jeremija Antonijević, prof. Muzičke škole »Stanković« — Beograd. Referati su izazvali dugotrajnu, živu i plodnu raspravu u kojoj su sudjelovali Milica Maravić, Lazar Marjanović, David Kambi, Martin Barić, Mirjana Ristić, Josip Klima, Dejan Mihailović, Dejan Marković, Zlatko Stahuljak i Gordana Gojković.

V. FAJDETIĆ

KONCERT KOMORNIH DJELA DORE PEJAČEVIĆ U NAŠICAMA

Društvo hrvatskih skladatelja, Zagreb, u dosluhu sa Centrom za informacije i kulturu, Našice, održalo je 20. travnja 1979. godine u Našicama koncert komornih djela Dore Pejačević (1885—1923) u prostorijama HKPD »Lisinski« u prisutnosti od samo 60 posjetilaca, što je ispod svake društvene razine s obzirom na velik broj kulturnih, prosvjetnih i javnih djelatnika u Našicama. Zbog toga koncert nije održan, kako je bilo najavljeno, u mjesnoj Kino-dvorani zbog slabog posjeta, nego u znatno manjoj društvenoj prostoriji »Lisinskoga«. Koncert komornih djela Dore Pejačević sastavni je dio 10. DANA HRVATSKE GLAZBE, pa je stoga za lokalne prilike značajno da se na njega i osvrnemo, jer je skladateljica Dora Pejačević rođena u Našicama, u njima je i provela dio svoje djevojačke dobi u roditeljskom krugu njezine našičke obitelji.

U virtuoznom izvođenju komornih djela Dore Pejačević sudjelovali su »Trio Slavenski«, Zagreb, u sastavu: Evelin Jambrošić, violina; Ana Ladavac, violončelo, i Stjepan Radić, klavir. U vokalnom je dijelu koncerta sudjelovala i sopran Zdenka Žabčić-Hesky, Zagreb, a voditeljica je koncerta bila Ljiljana Papiga, iz Zagreba. Na programu su Koncerta bila komorna djela Dore Pejačević: *Trio op. 15, br. 1*, sa stavicama: *Allegretto*, *Andantino*, *Adagio* i *Allegro ma non troppo*, kao i *Trio, op. 29*, sa stavicama: *Allegro con moto*, *Scherzo*, *Allegro Lento*, *Allegro molto Finale* i *Allegro risoluto*. Za *Trio, op. 15, br. 1* značajno je što je on donekad bio nepoznat, a kompozicija je naknadno prodana u rukopisu pokojnice. U prvoj je verziji kompozicija namijenjena samo violoncellu uz pratnju klavira, a violinsku je dionicu skladateljica naknadno dopisala. Instrumentalni dio koncerta interpretiran je artistskom virtuoznosti majstora svog instrumenta kao i bravuroznosti reproduktivne harmonične suživljenosti.

Od pjesama za glas i klavir, a na tekst Anne Ritter, izvedene su kraće vokalne kompozicije: *Pojavila se ljubičica*, *Lovili se mjesec i sunce*, *Suštanje lišća*, *Tako je nekoć bilo* i *Ti si sjajno proljetno jutro*, dok su na tekst Wilhelmine von Wickenburg-Ahnasy, u drugom dijelu Koncerta, izvedene pjesme: *Krik*, *Opojnost* i *Sječaš li se, dragi*. Pjesme je uz suptilnu klavirsku pratnju otpjevala Zdenka Žabčić-Hesky osjećajno, pjevnim zanosom i emfatičnim fraziranjem ritmičke intonacije.

Na prisutni auditorij umjetnička izvedba komornih djela Dore Pejačević ostavila je ugodan glazbeni doživljaj i trajno sjećanje na Dorino komorno i vokalno stvaralaštvo. Koncertantna su djela Dore Pejačević »jedan od najljepših dokaza muzičke i kompozitorske senzibilitosti ove darovite i očito uspješne umjetnice« (J. Martinčević-Lipovčan), pa je grehota da koncertu nije prisustvovao veći broj našičkih ljubitelja glazbene umjetnosti. Koncert komornih djela Dore Pejačević bio je stoga rijetki umjetnički užitek za malobrojne Našičane.

Branko KRMPOTIĆ